

SCRIITORUL, PROFESORUL ȘI CĂRTURARUL BUCOVINEAN GRIGORE C. BOSTAN

ION POPESCU-SIRETEANU

Pe Grigore C. Bostan l-am cunoscut în 1984. Mă întorceam la Iași de la un congres de dialectologie care avusese loc la Universitatea din Timișoara. Fiind programul foarte încărcat, cu pauze scurte, nu am circulat prea mult printre cei prezenți și nici nu am trecut dintr-o sală în alta să ascult și alte comunicări. Abia când s-au încheiat lucrările, am aflat de prezența unei delegații de la Universitatea din Cernăuți și regretam că nu i-am cunoscut pe profesorii din capitala Bucovinei. Am avut, totuși, posibilitatea să-l întâlnesc pe Gheorghe Jernovei, prin intermediul căruia l-am cunoscut pe Grigore C. Bostan. Acesta mi s-a părut destul de rezervat în discuția pe care am avut-o despre învățământul în limba română la Cernăuți și la catedra pe care o conducea. Mi-am dat seama de îndată că, fiind cetățean al U.R.S.S. și deținând o funcție administrativă, nu își putea deschide inima în fața unui abia cunoscut confrate bucovinean de dincoace de granița pusă în 1940, respectiv 1944. Cu trei-patru ani mai înainte l-am cunoscut pe un profesor de limba română din Stănești, fostul județ Rădăuți, sat rămas tot dincolo de granița actuală. Mai rezervat decât Grigore C. Bostan, acesta – nu i-am reținut numele – mi-a spus că este învățător de „limba moldovenească”. Am fost uimit când am aflat că nu știa nimic despre marii noștri scriitori.

Revenind la Grigore C. Bostan, trebuie să spun că, după dispariția monstrului de la Răsărit, mulți bucovineni au început a veni în țară. Credeam, în naivitatea noastră, că România se va întregi cu teritoriile răpite, deci cu nordul Bucovinei și cu Basarabia. N-a fost să fie așa. În locul marelui monstru, a rămas un monstru mai mic, iar românii de sub stăpânirea acestuia n-au putut încă să revină teritorial în țară, deși se cerea

Analele Bucovinei, **XX**, 1 (40), p. – , București, 2013

insistent reunirea. Unii dintre conducătorii de atunci erau legați cu numeroase fire, nevăzute și neștiute, de Moscova.

La Salonul cărții organizat în 1991 la Biblioteca Județeană „Gh. Asachi” din Iași a venit și Grigore C. Bostan, însoțit de doamna Lora, soția sa. Am cunoscut-o cu acel prilej și pe doamna Alexandrina Cernov. Ne-am împrietenit și am încercat să atenuez asperitățile care au apărut între Grigore C. Bostan și Alexandrina Cernov. Amândoi conduceau Societatea pentru Cultura Românească „Mihai Eminescu”, înființată în 1989. Dacă la începutul activității, în conducerea acestei Societăți între cei doi era bună armonie, s-a găsit cineva – azi știu foarte bine cine anume – care să bage zădărnici între cei doi, ajungându-se la o dușmănie pe față.

Atunci, în toamna anului 1991, am făcut o călătorie la Cernăuți cu Societatea pentru Cultura și Literatura Română în Bucovina. A fost o sesiune de comunicări, la Universitate, am vizitat fostul Palat Mitropolitan, am stat la o masă comună până târziu și am fost bine primiți și cazați.

Întrucât din ianuarie 1990 conduceam Catedra de limba română pentru studenți străini de la Universitatea „Al. I. Cuza” Iași, în cadrul căreia erau pregătiți și tineri din Basarabia și Bucovina, am stabilit relații și mai apropiate, atât cu familia Bostan, cât și cu Alexandrina Cernov. M-au vizitat de multe ori și la catedră și acasă.

Mi-aduc bine aminte că, la masa comună din noiembrie 1991, într-un toast, profesorul Vladimir Trebici a lăudat-o excesiv pe Alexandrina Cernov. Încheindu-și cuvântul, a ieșit din sală. Atunci am mers după el și i-am propus să-l laude și pe Grigore C. Bostan, că altfel focul se va aprinde și mai tare. Întors în sala unde se afla toată lumea, profesorul a spus: „Iertați întreruperea cuvântului meu. A trebuit să ies puțin. Vreau acum să aduc meritate elogiile profesorului Grigore C. Bostan, care a dovedit mult patriotism în toată activitatea domniei sale de până acum și am convingerea că, împreună cu doamna Cernov, vor lucra în deplină armonie, spre binele Societății «Mihai Eminescu» și spre binele românilor din Bucovina”. La urmă, într-un moment potrivit, profesorul Trebici m-a întrebat: „Am dres-o bine?” „Foarte bine!”, i-am răspuns. „Poate că de-acum o să fie pace”. Dar n-a fost.

În octombrie 2004 eram la Filiala Academiei Române din Iași, unde urmau să se deschidă lucrările unei importante întâlniri științifice dedicată limbii române din țară și de peste hotare. Aici erau invitați soții Bostan și Alexandrina Cernov, pe care o așteptam pentru a discuta unele probleme privitoare la revista „Glasul Bucovinei”, eu fiind membru al colegiului redacțional. Din păcate aceasta nu a mai ajuns la întrunire. Peste o lună, am auzit la Radio-București un comunicat al Academiei Române prin care se anunța moartea lui Grigore C. Bostan. Această veste m-a cutremurat, dispărea un prieten și un mare cărturar. Curând am aflat că șefia catedrei a preluat-o, pe merit,

Gheorghe Jernovei. Va mai dura o vreme până când se va găsi un tânăr învățat care să preia, măcar în parte, sarcinile cărora Grigore C. Bostan le făcea față în chip firesc.

În plină putere de muncă, înainte de a împlini 65 de ani (4 mai 1940 – 17 noiembrie 2004), s-a stins din viață, având o suferință cardiacă, profesorul, scriitorul și cărturarul Grigore C. Bostan, membru de onoare al Academiei Române (din 1991), fost șef al Catedrei de filologie română și clasică a universității din Cernăuți (din 1979).

Grigore C. Bostan s-a născut în Budineț, fostul județ Storojineț, acum în Regiunea Cernăuți, Ucraina. Tatăl său moare în marea înclăștare de la Cotul Donului. A făcut șapte clase în Budineț și Cireș. Este atras de Liceul Pedagogic din Cernăuți, singura școală mai înaltă în care „se spunea că există clase cu predare în limba noastră”, cum își amintește Grigore C. Bostan (*Din viața culturală a Bucovinei, Regiunea Cernăuți. Repere bio-bibliografice și analitice*, Cernăuți, Editura Universității „Ruta”, 2005, p. 5).

Vasile Tărățeanu l-a cunoscut în 1964, când era și el student al Facultății de Filologie Româno-Germană de la Universitatea din Cernăuți. Tărățeanu era în anul I, iar Bostan în anul al IV-lea. Termină facultatea în 1965 și rămâne la catedră, încredințându-i-se ore de literatură universală și făcând o specializare la Universitatea „M. Lomonosov” din Moscova (1972).

Grigore C. Bostan era doctor în filologie (Kiev, 1971) și doctor habilitat în folclorică (Moscova, 1988). A fost conferențiar la disciplinele literatură română și literatură universală (din 1975); a obținut gradul de profesor universitar în 1989. A predat cursuri de istoria literaturii române, folclor românesc, teoria literaturii, istoria și teoria criticii literare, literatura română în context universal, cultura română și universală, evoluția artei poetice românești (secolele al XVII-lea – al XX-lea).

A fost președinte fondator al Societății pentru Cultura Românească „Mihai Eminescu” din Cernăuți (1989). Era redactor responsabil al cărților de filologie română și clasică la Editura Universității din Cernăuți. Între 1999 și 2002 a fost director al Institutului Român „Eudoxiu Hurmuzachi” din Cernăuți, membru al Danubian Academic Society of America (New York, 1993), Membru al Academiei Internaționale „Mihai Eminescu” (Delhi–București, 2000).

În cei 40 de ani de activitate, Grigore C. Bostan a publicat un număr impresionant de lucrări: peste 500 de poezii și proze, 750 de lucrări de dimensiuni diferite în etnologie, istorie literară și cultură românească, eseuri, publicistică.

Lucrările științifice esențiale publicate de Grigore C. Bostan sunt: *Corelație tipologică și contacte folclorice. Studiu monografic*, Chișinău, 1985; *Glanz und Elend der Peripherie. Eseuri despre Universitatea din Cernăuți*, Bern, Editura Peter Land, 1998 (coautor); *Poezia populară românească în spațiul carpato-nistrean. Studiu monografic de folclor comparat*, Iași, Editura Cantes, 1998; *Pagini de literatură*

română. *Bucovina, Regiunea Cernăuți, 1775–2000. Compendiu. Antologie* (în colaborare cu Lora Bostan), Cernăuți, Editura „Alexandru cel Bun”, 2000; *Patrimoniul cultural literar românesc (actuala Regiune Cernăuți)*, Cluj-Napoca, Editura Presa Universitară Clujeană, 2011 (în colaborare cu Lora Bostan).

În cele patru decenii de intensă activitate, a participat la 63 de congrese, conferințe, simpozioane, colocvii științifice și întâlniri literare internaționale, desfășurate în Ucraina, România, Republica Moldova, Rusia, Germania, Danemarca etc.

Grigore C. Bostan este unul dintre fondatorii Arhivei de folclor românesc de la Universitatea din Cernăuți și a făcut cercetări de specialitate în satele românești din Regiunea Cernăuți și în cea Transcarpatică (Maramureșul din nordul Tisei), în anii 1961–2004. A fost conducător de doctorat în folcloristică și istorie literară, membru al Uniunii Scriitorilor din Ucraina, România și Republica Moldova.

A publicat opt volume de poezie și anume: *Cântec de drum. Versuri*, Ujgorod, Editura Carpați, 1982; *Revenire. Versuri*, Ujgorod, Editura Carpați, 1990; *Vitrina cu manechine. Fabule și epigrame*, Chișinău, Editura Universul, 1992; *Cetatea de Sus. Versuri*, Hliboca–Cernăuți, 1994; *Dincolo de vârstă. Versuri*, Prefață de Eugen Simion, Postfață de Adrian Dinu Rachieru, Timișoara, Editura Augusta, 1996; *Poem bucovinean. Versuri*, Cernăuți, Editura Universității, 1998; *Cronograme în piatră. Versuri*, Cernăuți, Editura Universității, 2002. Grigore C. Bostan a publicat și un roman-eseu SF, *O evadare din Eterna – I*, Cernăuți, Editura Universității, 2001.

Grigore C. Bostan a colaborat la un mare număr de publicații, dintre care amintim: „Academica”, „Bucovina literară”, „Convorbiri literare”, „Cronica”, „Curierul românesc”, „Dacia literară”, „Luceafărul”, „Poesis”, „România literară”, „Steaua”, „Tribuna”, „Vatra” (România); „Literatura și arta”, „Limba română”, „Nistru”, „Revista de lingvistică și știință literară” (Republica Moldova); „Cuvântul românesc” (Canada); „Voprosi Literaturi” (Moscova); „Ukrainskoe literaturoznavstvo” (Kiev); „Pogranicze” (Polonia); „Foaia românească” (Ungaria). A colaborat la periodicele românești din Regiunea Cernăuți: „Arcașul”, „Concordia”, „Glasul Bucovinei”, „Plai românesc”, „Septentrion literar”, „Țara Fagilor” și altele.

Grigore C. Bostan este autor a 41 de articole cuprinse în *Dicționarul general al literaturii române*, publicat de Academia Română. A scris, de asemenea, articole pentru: – *Enciclopedia Ucrainei contemporane*, publicată de Academia de Științe a Ucrainei, Kiev (10 articole); – *Literatura și arta Moldovei*, publicată de Academia Republicii Moldova (12 articole).

A fost membru al colegiilor de redacție ale unor reviste precum „Analele Științifice ale Universității «Iuri Fedkovski» din Cernăuți”, „Bucovina literară”, „Bukovinskii jurnal”, „Buletinul «Mihai Eminescu»” (București–Cernăuți–Chișinău),

„Codrul Cosminului”, „Septentrion literar”. O parte dintre scrierile lui Grigore C. Bostan au fost traduse în limbile rusă, ucraineană, franceză, germană, engleză, poloneză, albaneză.

Pentru bogata, îndelungata și valoroasa sa activitate, lui Grigore C. Bostan i-au fost acordate unele premii: laureat al Concursului Internațional „Poezia Bucovinei” (1993), Premiul Fundației Culturale a Bucovinei (1996), Premiul Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova (2000), Premiul „Mircea Streinul” (Cernăuți, 2000), Premiul Salonului Internațional al Cărții (Iași, 2000), Premiul „Iuri Fedkovici” (Cernăuți, 2001), Premiul „Lucian Blaga” (Cluj, 2002).

A primit decorații, ordine și medalii: Medalia Jubiliară „Mihai Eminescu” a României, Medalia Jubiliară „Mihai Eminescu” a Republicii Moldova (2000), Ordinul Național al României „Serviciul Credincios în Grad de Comandor”, „pentru numeroasele și substanțialele sale lucrări filologice și de folclor, precum și pentru contribuția sa deosebită la renovarea spirituală a românilor din Regiunea Cernăuți” („Monitorul Oficial al României”, partea I, nr. 673, 18 decembrie 2000).

Grigore C. Bostan cunoștea ca nimeni altul valorile culturii naționale și trudea la creșterea acestora și la difuzarea lor în plan internațional.

Scriitorul Grigore C. Bostan a debutat cu poeziile *Drumeți și Doiniți, păduri* în publicația săptămânală „Cultura Moldovei”, Chișinău, nr. 39, 1961. Dorind „să rupă și să topească gheața tăcerii cuvântului românesc în nordul înstrăinat al Bucovinei”, tânărul poet scria: „Doiniți, păduri, cum ați doinit odată, / Sau fremătați de nu puteți cânta. / Tăcerea voastră neagră și uscată / N-o înțelege tinerețea mea. // Și voi, și voi, izvoare săltărețe, / Unde sunteți? Ați amorțit și voi, / Sfărmați cu pieptul malurile gheții / Să curgă iar al cântului șuvoi”.

După absolvirea facultății, tânărul profesor și-a consacrat mult timp pregătirii obligațiilor didactice, inclusiv pregătirii tezei de doctorat, activitatea de creație poetică rămânând în plan secundar. Abia în 1982 publică primul volum de versuri, pentru că, așa cum spunea Ștefan Hostiuc, „focul sacru nu s-a stins niciodată în sufletul înzestrat cu sensibilitate poetică. Plăcerea pe care numai creația o poate prilejui omului de artă nu l-a părăsit nicicând”.

Prefățându-i volumul *Cântece de drum*, distinsul cărturar de la Chișinău Nicolae Bilețchi scria despre Grigore C. Bostan: „Printre acei care sporesc avutul poetic al Bucovinei, numele lui Grigore C. Bostan se cuvine a fi amintit în primul rând. Înzestrat cu o deosebită sensibilitate și dotat cu ample cunoștințe, Grigore C. Bostan practică o poezie în care gândul și emoția, elementul tradițional și cel modern trăiesc în bună înțelegere”; „este o carte cutreierată de bucuriile și larmele veacului nostru”. Ștefan Hostiuc, vorbind despre același volum, scrie: „Cuvintele se prefac în muguri pe ramuri, iar florile își deschid petalele nu numai pentru a crea o frumusețe, ci mai întâi de toate,

pentru a lega rod, ceea ce e un semn de bun augur”. Aici „poetul își revitalizează mijloacele de expresie și își trasează un program îndrăzneț de acțiune”. Și în continuare: „Prin forța magică a verbului, artistul este chemat să sporească austeritatea peisajului în care se desfășoară imaginara primenire a timpului, logodirea lui cu veșnicia”. Volumul cuprinde, „în cea mai mare parte, cântecele unui Icar al vremurilor viitoare”.

După cum scrie Nicolae Bilețchi, vorbind despre volumul *Revenire*, autorul „consideră și aici poezia drept o posibilitate de înălțare a sufletului. Pana lui caută insistent frumosul din viață ca să-l transforme în ideal artistic”. „Cu scurgerea timpului, starea de cântec tot mai mult cedează în favoarea meditației asupra rostului omului și a faptelor sale. Notația admirativă, acum tot mai des e înlocuită de pasiunea meditativă”.

Profesoara Cecilia Popescu-Latiș analizează atentă volumul *Cetatea de Sus*. În *Prefață* la volumul *Dincolo de vârstă*, Eugen Simion remarcă: „Un ciudat amestec de lirism tradițional (în sensul bun, plin al termenului) și neliniștite modernă”, în timp ce Adrian Dinu Rachieru, în *Postfață*, consideră că „Grigore C. Bostan trăiește ca poet în limba română”.

Volumul *Poem bucovinean* cuprinde 25 de poezii și este dedicat „soldatului Constantin Gr. Bostan [tatăl poetului, mort în luptele de la Cotul Donului, în 1943] – o cunună împletită spre amurgul secolului din izvoarele și cetinile acestui pământ strămoșesc, de care numai focul celui mai mare război mondial a putut să-l despartă pentru atâta amar de timp”. Motoul este: „Rămân aici și vârsta mi se cerne prin cetinile plaiului natal”.

Ion Cozmei, vorbind despre *Poem bucovinean*, spune că „placheta se vrea așezată ca un balsam liric peste rana sângerândă care grevează trupul Bucovinei istorice” și că vorbește despre „durerile și năzuințele unui neam înstrăinat în propria sa țară”. În felul său glumeț-amar, poetul se confesează: „Am păstorit cuvinte în Carpați / Și mulți nerozi credeau că-s doar păstor” sau se întreabă: „De unde-au coborât atâția corbi / În miriști și dumbrăvi bucovinene?”

Cronograma în piatră reprezintă un strigăt în momentul în care „atâta noapte vine să ne fure” și trebuie considerat, cum spune Ilie T. Zegrea, drept „o încercare de a supraviețui în condițiile vitrege ale istoriei (scrise și nescrise)”, cu scopul de „a înlătura un dezastru de ordin moral, spiritual ce ne paște tot mai vizibil, cât și unul ecologic, provocat de neglijența omului”.

Încheiem prezentarea aprecierilor privitoare la poezia lui Grigore C. Bostan cu câteva cuvinte ale criticului Grigore Crihan: „Poetul Grigore C. Bostan cultivă o poezie de o sobrietate și frumusețe neobișnuite, o poezie cu rosturi adânci, ce nu se descoperă la o simplă lectură. Poate dintr-o inerție, unii critici literari doresc cu tot dinadinsul să-l

eticheteze într-un anumit fel și să-l pună neapărat în anumite tipare improvizate de dumnealor. În realitate, creația poetică a lui Grigore C. Bostan este una originală, netraditionalistă, ce își are, indiscutabil, izvoarele nu numai în specificul locului – în istoria, cultura, tradițiile, psihologia noastră –, dar și în dramatismul și farmecul vieții cotidiene, în trăirea general-umană de care poetul a fost și rămâne preocupat mereu. Prin aceasta, poezia lui este mai shakespeariană decât ar putea să creadă unii mult stimați specialiști în materie. Și încheind cele spuse mai sus, îmi exprim doar regretul că poetul Grigore C. Bostan n-a perseverat în această direcție, dedicându-și o bună parte din viață muncii științifice și la catedră”.

Prozatorul Grigore C. Bostan este autorul unui roman SF intitulat *O evadare din Eterna – I*, prin care „s-a aventurat să lanseze un gen de proză literară nevalorificat în literatura bucovineană” și „noua operă a distinsului scriitor a agitat spiritele unor exponenți ai vieții românești din nordul Bucovinei, care nu obosesc a-și exersa imaginația pentru a decodifica alegoria, a pătrunde în esența ficțiunii artistice, curioși să descopere pe cine i-a avut în vedere autorul, ce persoane concrete sunt deghizate sub cifrele convenționale de la 1 până la 9. Nu mai puțin obsedează întrebarea de ce sunt numai sau tocmai nouă personaje și multe alte curiozități, care cristalizează substanța fabulei intuite în paginile cărții”, totul fiind scris „într-o superbă formă poetică” și „putem intui afinități cu *Luceafărul* lui Mihai Eminescu, descoperim aceeași înfiorătoare singurătate a geniului «nemuritor și rece», același implacabil conflict dintre generația bătrânilor înțelepți și cea a tinerilor temerari”. Interesante considerații critice pe seama acestei cărți semnează, alături de Maria Toacă („Zorile Bucovinei”, 4 august 2001), Elena Marița, Ștefan Hostiuc și Ștefan Broască.

Etnologul Grigore C. Bostan ilustrează domeniul care l-a consacrat printr-un mare număr de lucrări, unele în volume, altele în reviste și ziare, în total peste 400 de titluri. Dintre acestea amintim: *Mărturii seculare*, Ujgorod, Editura Carpați, 1973, 90 p.; *Grairile și folclorul românesc din Transcarpatia*, Inion, Moscova, 1985, 130 p. (în colaborare cu Lora Bostan, Ilie Popescu ș.a.); *Creația populară. Curs teoretic de folclor românesc din Basarabia, Transnistria și Bucovina*, Chișinău, Editura Știința, 1991, 768 p. (în colaborare cu N. Băieșu, Gr. Botezatu, V. Gațac ș.a.); *Poezia populară românească în spațiul carpato-nistrean*, Iași, Editura Cantes, 1998, 289 p. (cu rezumat în limba franceză).

Grigore C. Bostan a fondat Arhiva de Folclor a Catedrei de filologie română și clasică de la Universitatea din Cernăuți (peste 5 000 de înregistrări). A organizat cercetarea complexă și sistematică a satelor românești din nordul Bucovinei și din Transcarpatia (Maramureșul de la nordul Tisei), material publicat în *Folclor din Țara Fagilor*. Autorul face constatarea că folclorul românesc din nordul Bucovinei manifestă o puternică rezistență față de influența celorlalte culturi etnice. A colaborat

la editarea unei serii de 17 volume sub titlul *Creația populară românească* (1975–1983).

Despre etnologul Grigore C. Bostan au scris renumiți specialiști români și străini, între care îi amintim pe Iordan Datcu, Nicolae Constantinescu, George Muntean, Otilia Hedeșan (România); Nicolae Băieșu, Andrei Hâncu, Grigore Botezatu, Nicolae Corlăteanu, Constantin Popovici, Sergiu Moraru, Victor Cirimpei (Republica Moldova); Victor Gațac, Boris Kirdan (Rusia); Cazis Grigas (Lituania); Elza Cocare (Letonia); Marc Plisețchi, O. Romanet, Natalia Șimada (Ucraina); Pavel Ohrimenco (Belarus).

„Prin talentul și vastitatea preocupărilor sale – afirma Ion Crețu – Grigore C. Bostan este cea mai puternică personalitate pe care a dat-o neamul nostru de la război încoace în nordul înstrăinat al Țării”. „Prin întreaga sa activitate, Grigore C. Bostan a continuat tradiția renumiților profesori universitari cernăuțeni din perioada interbelică: Sextil Pușcariu, Grigore Nandriș, Traian Brăileanu, Constantin Narly, Alexie Procopovici, Romul Cândea ș.a.”.

Prietenia cu Grigore C. Bostan a început la Iași și și-a oprit cursul tot la Iași, în octombrie 2004, dar prețuirea mea pentru acest mare cărturar bucovinean este de durată și regret din tot sufletul că viața lui s-a oprit, ca și a lui Simion Florea Marian, în ceasul în care i se desfășura, lin și tot mai promițător, destinul. A fost ca timpul său, năvălaș și furtunos, să cadă în genunchi și în țărână. Colaborarea lui permanentă cu Lora Bostan a însemnat un important câștig pentru amândoi.

Când am împlinit 70 de ani, în 2004, Grigore C. Bostan a publicat despre mine și despre activitatea mea un vast articol în „Concordia” (Cernăuți), republicat în „Septentrion literar” (București), onorându-mă cu înalta sa apreciere. A fost singurul său articol dedicat activității unui prieten care, ca și el, a lucrat decenii de-a rândul întru slăvirea pământului și neamului românesc al Bucovinei.

Dacă, într-o atmosferă de suspiciuni și neînțelegeri, viața culturală a Bucovinei nordice a evoluat atât de frumos, mă întreb cum ar fi evoluat aceasta în condițiile unei sfinte și binecuvântate armonii.

**SCRIITORUL, PROFESORUL ȘI CĂRTURARUL
BUCOVINEAN GRIGORE C. BOSTAN**

ION POPESCU-SIRETEANU

Der Bukowiner Schriftsteller, Professor und Gelehrte Grigore C. Bostan

*(Zusammenfassung)**

Der Verfasser präsentiert die Persönlichkeit von Grigore C. Bostan (1940–2004), Ehrenmitglied der Rumänischen Akademie (1991), Leiter des Lehrstuhls für Rumänische und Klassische Philologie der Universität in Czernowitz (seit 1979), Dr. phil. (Kiew, 1971) und Dr. habil. (Folkloristikbereich, Moskau, 1988). Er war ausserordentlicher Professor für rumänische und Weltliteratur (seit 1975); 1989 wurde er zum Universitätsprofessor. Er hielt Vorlesungen über die Geschichte der rumänischen Literatur, Folklore, Literaturtheorie, Geschichte und Theorie der Literaturkritik, rumänische Literatur im Weltkontext, rumänische und Weltkultur, Entwicklung der rumänischen poetischen Kunst (zwischen dem 17. und dem 20. Jahrhundert). Er war Gründer und Präsident der „Mihai Eminescu“ – Gesellschaft für Rumänische Kultur in Czernowitz (1989) und Redakteur beim Czernowitzer Universitätsverlag, wo er für die Bücher über rumänische und klassische Philologie verantwortlich war. Zwischen 1999 und 2002 war er Leiter des „Eudoxiu Hurmuzachi“- Rumänischen Instituts in Czernowitz, Mitglied der Danubian Academic Society of America (New York, 1993), sowie Mitglied der „Mihai Eminescu“- Internationalen Akademie (Delhi–Bukarest, 2000). Während seiner 40jährigen Tätigkeit veröffentlichte Grigore Bostan über 500 Gedichte und Erzählungen, 750 Studien im Bereich der Ethnologie, Literaturgeschichte und rumänischen Kultur, Essays, Zeitungsartikel.

Schlüsselwörter und -ausdrücke: die Bukowina, Czernowitz, Grigore C. Bostan.

* Traducere: Ștefănița-Mihaela Ungureanu.